

ADVENTNÉ OBDOBIE

Nedeľa – 29. novembra 2009 – bola prvou adventnou nedeľou. Otvára sa ňou nový cirkevný rok. Cirkevný rok sa začína adventom, pretože príchodom Pána Ježiša Krista nastáva nová doba, doba milosti, v ktorej sa stalo to, čo bolo prorokmi zaslúbené. Kresťania v tomto období žijú v znamení príprav na očakávaný príchod nášho Vykupiteľa a Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.

Slovom advent označujeme obdobie štyroch nediel pred Vianocami. Toto slovo pochádza z latinského slova *adventus* – príchod. V adventných meditáciách ide o niektoré aspekty príchodu Ježiša ako Krista (*Christos* = Mesiáš.)

S Mesiášom boli pôvodne spájané nádeje politického oslobodenia a očakávanie ríše pokoja a blahobytu. Ježiš priniesol novú koncepciu Mesiáša: oslobodenie človeka od deštruktívnych síl. Pre tých, ktorí prijali ponuku nového života, priniesol odpustením slobodu od deptajúcich prvkov ich vlastnej minulosti. Svojím praktickým životom ukázal, čím má byť charakterizovaný normálny (teda Božej norme zodpovedajúci) život človeka.

Prvá adventná nedeľa pripomína vstup Mesiáša do Jeruzalema, čo symbolizuje jeho vstup do najhorúcejších problémov sveta. Chce ich riešiť nie reorganizáciou vonkajších foriem spoločnosti, ale radikálnou zmenou vnútorného sveta človeka.

Druhá adventná nedeľa hovorí o Kristovom druhom príchode. Tým sa nám prízvukuje, že sme v stálej situácii očakávania, lebo i vtedy, ak sa nedožijeme jeho druhého príchodu, stretne sa s ním po skončení svojho terajšieho života.

Tretia adventná nedeľa pripomína veľkú postavu kazateľa pokánia – Jána Krstiteľa, ktorý upozorňoval na príchod Mesiáša.

Štvrtá adventná nedeľa hovorí o Márii –matke Ježiša Krista a vedie k zamysleniu nad jej krásnym „Magnifikatom“ (Lukáš 1, 46 – 55).

Silnejúce svetlo adventného venca smeruje k príchodu toho, ktorý povedal o sebe, že je Svetlom sveta. V advente a na Vianoce nie sú rozhodujúce vonkajšie zvyklosti, ale vnútorné prežitie a jeho trvalé obnovujúce pôsobenie.